

Xalet de Francesc Masvidal

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda de Tarruell, número 23
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.443371787136
Longitud: 2.0730995922202
UTM Est (X): 422571
UTM Nord (Y): 4588392

Classificació

Número de fitxa 08205 - 455
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1929
Autoria de l'element: Eduard M. Balcells Buigas
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-131.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2685403DF2828F0001TF
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dv., 01/12/2023 - 09:15

Descripció

Xalet projectat el 1929 per l'arquitecte Eduard M. Balcells Buïgas. És de planta rectangular, i consta de planta baixa, pis i golfes. La teulada és a doble vessant, amb teula àrab.

La façana principal, que dona a l'avinguda de Tarruell, és molt simple. Té el portal d'entrada, amb arc de mig punt ressaltat amb una faixa engaltada feta amb maó col·locat a sardinell. Al damunt hi ha una marquesina d'obra amb teula àrab. Sobre el mateix eix vertical, a la primera planta hi ha una finestra ressaltada a la part superior amb un emmarcament fet de maó, també col·locat a sardinell. El ràfec és una doble motllura de maons posats en punta.

La façana posterior conté al primer pis una galeria de tres arcades de punt rodó, tancada amb fusteria i vidre.

Història

El dia 11 de juliol de 1929 Francesc Masvidal, veí de Barcelona, va demanar permís d'obres per construir aquest xalet. El projecte era de l'arquitecte Eduard M. Balcells Buïgas. El permís va ser concedit el 15 de juliol de 1929 per la Comissió Municipal Permanent.

Eduard Maria Balcells Buïgas va néixer el 1877 a Barcelona i va morir el 1965 a la mateixa ciutat. Arquitecte des de 1905, des d'aquell mateix any va exercir com a tal a Cerdanyola del Vallès. Va projectar edificis en els estils modernista i noucentista. A Sant Cugat del Vallès és autor de la casa Lluch, la casa Mir, la casa Calado, la casa Generalife i la casa Monès, entre d'altres.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

MACKAY, David (1966). "Eduardo Balcells". *Cuadernos de Arquitectura* núm. 63, p. 41-44.

MIQUEL SERRA, Domènec (1997). "L'arquitectura modernista a Sant Cugat del Vallès". *Gausac* núm. 11, p. 53-88.

